

Celje, eno samo grobišče (2)

Podatke o grobiščih med Bežigradom in Čretom bi lahko dali A. K., čevljar v Bukovžlaku, G., avtoelektrikar v pokoju, stanujoč v Prekorju, ki je bil komandant nemških vojnih ujetnikov za Štajersko, R., avtoličar v pokoju, živi v Novi vasi, iz Bukovžlaka, ki je bil priča pri umoru lastnice vile Hoffman iz Bukovžlaka. Ta je bila prijazna soseda, prav tako je simpatizirala s partizani. Ustreljena je bila neko popoldne v bližini Gradisa. Hiša je bila čez dva dni izropana. Podatke bi še lahko dali, ki živi v Celju ter graditelji industrijskih in regulacijskih objektov. Gradnja se je začela v letih 1971/72. Takratni izvajalci so pri zemeljskih delih naleteli na posamezne ostanke žrtev. Odvažali so jih neznano kam.

Za podatke bi bilo treba vprašati Gradis Ljubljana, inž. Š. iz Ingrada, sedaj živi v Celju, Otok, Gradis Ljubljana, direktorja Carinarnice in STC. Prav tako, dosedanega direktorja Carinarnice, iz Bukovžlaka, iz Teharij (po domače Izak), z Ostrožnega.

Poleg preverjanja arhivov KNOJ, ozne, bi lahko povedali kaj še svojci pokojnega P. G. z Bukovžlaka, T. O., J. O., F. K., (po domače Kegljič), vsi iz Bukovžlaka, K. z Vrh ter M. M. z Vrh, ki živi v Nemčiji, z Vrh (izjavil je, da je bila gramozna jama v bližini cestne tehtnice polna posmrtnih ostankov), z Bukovžlaka, L. iz Tkalske ulice, Rogatec, J. B., ki živi v Nemčiji (on bi vedel povedati, kako je bil ubit Jančič s Teharij, ki ima hišo zraven avtobusne postaje v tem kraju).

2. Mlinarjev Janez

Na Teharju, okoli 6.000 žrtev, pobitih od maja do decembra 1945. Danes je tam kmetijsko zemljišče in park.

Pri Mlinarjevem Janezu na Teharjih je bilo zbirališče, zapor, mučilnica in morišče za 4.000 do 5.000 domobrancev, Hrvaških beguncev (ustašev). Grobišča so na robu platoja na ravnici ob zahodnem robu zidu, na jugu ob jarku ob železniški progi, na vzhodni na njivi, pod plesiščem in verjetno tudi v kletih stavbe, prav tako na prostoru proti Voglajni, kjer je avtopark Železarna in del nove tovarne. Na vratih posebne sobe v Mlinarjevem Janezu se še sedaj vidi napis, ki je bil vrezan s kakšnim predmetom ali kar z nohtom, kjer je neznana žrtev napisala, da je tod preživljala najtežje dneve svojega življenja. Žrtve so vozili iz smeri Štore, jih zapirali v kletih stavbe sedanje KS, od tam pa so odhajali na morišče pri Mlinarjevem Janezu. Veliko je bilo žrtev, ki so odšle na morišče neposredno iz vagonov na bližnjih železniških tirih. Večina je bila postreljena ob zidu Mlinarjevega Janeza, nekaj so jih odpeljali v taborišče Teharje.

O dogodkih bi lahko veliko povedal E. G., sedaj živi v Trubarjevi ulici v Celju, svojci pokojnega P. S.-S., šofer s Teharij, gospa R., bivša lastnica trgovine na Teharjih ter njena hčerka Z., učiteljica v Šmarju pri Jelšah, bivša tajnica KS Teharje z dekliškim priimkom A. S., M. J., upokojena poštna uradnica iz Teharij, S. K., zdaj živi v Celju, M. M., ki živi v stavbi KS, prav tako V. (Izak). Nekaj bi vedel J. S., novinar iz Celja, ki je bil šofer P. S.-S., bivši predsednik sindikata v Štorah M., ki živi v Nemčiji, O. iz Vojnika, F. E. kovač iz Velenja, gospa B. iz Vojnika, T. iz samostana sv. Andreja v Avstriji, prav tako svojci, Đ., ki je redno zahajal v gostilno Lavrič na Teharjih. Prav tako svojci gospe L. in gospa sama. Nekaj bi vedel povedati tudi B. Š. iz Frankolovega.

Preveriti je treba tudi arhive iz taborišča Mlinarjev Janez, poiskati preživele zapornike in njihove svojce. Prav tako še živeče borce, na primer kapetana T. ki živi v Celju in je bil sodelavec E. G., pa tudi R. G. (se nadaljuje)

